

3. — Vgl. बलिभूत.

बलीकर (1. बलि + 1. कर) zur Huldigungsgabe machen, dazu be-
stimmen: (देव) भक्षणाय नृमांसं च देवार्चनबलीकृतम् KATHĀS. 20,111.

बलीन m. N. pr. eines Asura MBu. 1,2679.

बलीयम् (compar. zu बलिन) stärker, kräftiger; sehr stark, — kräftig
AIR. BR. 1,23,2,16. बलीयस्तपति तस्माद्बलीयस्या वाचा मध्यदिने शसित्
3,44. TBR. 1,3,9,1. CAT. BR. 1,6,2,7. 5,4,2,15. 11,3,5,8. KAUC. 76.
MBu. 1,5991. 7045. 3,871. 4,754. 12,2108. 13,4446. R. 1,23,16. 3,353.
27. Spr. 1949. fgg. Suçr. 4,138,5. KATHĀS. 26,15. अनात्म्यमद् BhaG. P.
4,3,16. वैराग्य 3,27,22. उद्योग RĀGA-TAR. 3,69. अ० CAT. BR. 1,6,2,7.
5,4,2,15. अति० KATHĀS. 13,11. कोप KĀM. NITIS. 14,18. बलीयस्तर Spr.
191. कर्म चाकृताद्वलीयः so v. a. hat mehr zu bedeuten Verz. d. Oxf. H.
267,a,20. so v. a. den Ausschlag gebend Z. d. d. m. G. IX, LXVIII. PA-
RIBH. und KĀC. zu P. 4,1,50. — Vgl. अ०.

बलीयस adj. = बलीयम् MBu. 12,5093. 13,4559.

बलीयस्व (von बलीयम्) n. das Mächtigersein, Uebermacht Spr. 3549.
धर्म० 3140. ÇĀṆK. zu BRU. ĀR. UP. S. 10. fg.

बलीवर्द s. u. बलिवर्द.

बलीवर्दिन् (von बलीवर्द) m. N. pr. eines Mannes gaṇa मुधादि zu
P. 4,1,123. — Vgl. बलीवर्दिनेय.

बलीवर्दिनेय m. metron. von बलीवर्दि Vop. 7,7. — Vgl. बाली०.

बलीकृ m. pl. N. pr. eines Volkes: अर्कज्ञश्च बलीकानाम् (कुलपासनः)
MBu. 5,2730. — Vgl. बलिकृ.

बलूल (von 1. बल) adj. kräftig, stark gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97.
Vop. 7,32. fg. = बलं न सक्ते P. 5,2,122. Vārt. 9.

बलोत्कटा (1. बल + उ०) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge des
Skanda MBu. 9,2641.

बल्लकस n. Flocken (Stoffe, welche durch Destillation ausgeschieden
werden) CAT. BR. 12,8,2,16. 9,4,2.

बल्लवज्र (später वल्लवज्र) m. TRIK. 3,3,6 (वल्लवज्र gedr.). *Elaeagnus indica*
Gaertn., ein grobes Gras, das in einzelstehenden breiten Büscheln auf
Weiden und an Wegen wächst, aber vom Vieh nicht geliebt wird, AK.
2,4,3,28. H. 1194. HALĀJ. 2,36. AV. 14,2,22. 23. गौर्यत्राधिकृता न्यमै-
कृततो बल्लवज्रा उदतिष्ठन् TS. 2,2,8,2. बल्लवज्रा इध्मे च वर्हिषि चापि
भवन्ति शक्नो वा एते जाताः KĀTH. 10,10. PĀR. GRHJ. 2,5. GOBU. 1,3,20.
KAUC. 78. बल्लवज्रस्तुकाः Büschel oder Geflechte dieses Grasses VĀLAKH.
7,3. मुञ्जवल्लवज्रवशादि MBu. 1,5782. M. 2,43. gaṇa कुमुदादि 1. zu P.
4,2,80. gaṇa शरादि zu 3,144. LALIT. ed. Calc. 209,12 (वल्लवज्र gedr.:
vgl. aber bei FOUCAUX 173). 312,13. Nach RĀGĀN. im ÇKDR. ist वल्लवज्रा f.
eine andere Grasart (सात्रे वागे im Hindi). = तृणवल्लवज्रा, तृणतु,
दृढतृणा. दृढपत्नी. पानीयाश्या. मौञ्जीपत्ता. — Vgl. तृणवल्लवज्र, बाल्व-
ज्र, बाल्वज्रभारिक.

बल्लवज्रमय adj. aus dem Grase Balbaṅga gemacht gaṇa शरादि zu P.
4,3,144.

बल्लवज्रिक adj. von बल्लवज्र gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4,2,80. — Vgl. वा-
ल्लवज्रिक.

बल्लवला onomatop. ०कर stammelnd aussprechen, balbutire: ०कु-
र्वता गेयम् PAÑĀV. BR. 7,7,11.

V. Theil.

बल्लवर्ध m. N. pr. eines Mannes RV. 8,46,32.

बल्लवर्ध (von 1. बल) P. 4,2,80. 1) adj. f. आ Kraft verleihend, kräfti-
gend H. an. 2,373. MED. j. 39. Suçr. 4,172,20. 173,10. 173,8. 180,3.
— 2) m. ein buddhistischer Bettler TRIK. 1,1,24. — 3) f. आ Bez. vor-
schiedener Pflanzen: अतिवला, मयगन्धा, प्रसारिणी und शिमीडी (sic)
RĀGĀN. im ÇKDR. — 4) n. männlicher Samen H. an. MED.

बल्ल in विप्रविद्धकथबल्लः MBu. 7,1217 fehlerhaft für ०वल्गाः.

बल्लव (व०) m. 1) Kuhhirt AK. 2,9,57. TRIK. 3,3,418. H. 889. an. 3.
711. MED. v. 43. HALĀJ. 2,432. VAIĠ. beim Schol. zu Çiç. 11,8. MBu. 3.
14821. 14825. HARIV. 16110. Spr. 2213. Çiç. 11,8. Vop. 5,6. ०युवति
Git. 2,5. 4,9. f. ई 2,19. ÇABDAR. im ÇKDR. Vgl. गोवल्लव. — 2) ein
Name, den Bhīmasena als Koch beim König Virāṭa annimmt, H.
an. MED. MBu. 4,28. 237. fg. 1020. 3,5472. — Daher 3) Koch AK. 2.
9,27. TRIK. H. 723. H. an. MED. HALĀJ. 2,276.

बल्लवव (von बल्लव) n. das Amt eines Kuhhirten HARIV. 3403.

बल्लाल m. N. pr. verschiedener Männer COLEBR. Misc. Ess. II, 432.
434. Verfasser des Bhoṅaprabandha Verz. d. Oxf. H. No. 320. Auch
०मिश्र HALL in der Einl. zu VĀSAYAD. 7. König बल्लाल KUVĀLAJ. 128,a.
बल्लालसेन (व० + सेना) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H.
H. 124, a. eines Fürsten von Bengalen, der im 11ten Jahrh. n. Chr.
regierte, COLEBR. Misc. Ess. II, 188. fg. BANERJEA 472.

बल्लव (बल्लव) n. N. des 2ten Karaṇa (s. कराण 3, m.) BĀPŪDEVA in der
Uebers. des ŚĀRJAS. 23, N.

बल्लवल m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für कल्लकल VP. 193, N. 127.

बल्लवी MBu. 12,1841 fehlerhaft für वल्ली, wie die ed. Bomb. hat.

बल्लिक m. N. pr. eines Landes (Balkh) UḠĀVAL. zu UḠĀDIS. 4,117 (व-
ल्लि geschr.). — Vgl. das folgende Wort und बाल्लिक.

बल्लिक AV. PRĀT. 1,46. m. N. pr. eines Mannes CAT. BR. 12,9,3,
3. pl. N. eines Volkes H. 939. UḠĀVAL. zu UḠĀDIS. 4,117 (वल्लिक). तक्-
न्मूलवतो गच्छ् बल्लिकान्वा परस्तराम् AV. 5,22,7.5.9. — Vgl. बाल्लि-
क, बाल्लिक.

बल्लिकी (वल्लिकी) n. = बाल्लिकी (वाल्लिकी) *Asa foetida* COLEBR. und
LOIS. zu AK. 3,4,4,9.

वव n. N. des ersten Karaṇa (s. कराण 3, m.) ŚĀRJAS. 2,68.

वव्यय adj. nach ÇĀKAṬĪJANA bei RĀJAM. zu AK. 2,9,71 und nach ŚĀJ.
einjährig; viell. nachgeboren (vgl. वव्यिकृ): वसे वव्यये ऽधि सप्त त-
तून्वि तन्निरे कवय घोतवा उ RV. 1,164,5. वव्यय gaṇa उत्सादि zu P.
4,1,86. — Vgl. वव्यय.

वव्ययणी s. u. dem folg. Worte.

वव्ययिणी (von वव्यय) f. eine Kuh, deren Kalb schon herangewachsen
ist, AK. 2,9,71. H. 1267. HALĀJ. 2,114. Mit einem Gattungsbegriff compon.
P. 2,1,65. वव्ययणी तृणवल्सा, गो० Schol. Fast überall वव्ययणी ge-
schrieben.

वव्यिकृ adj. = चिरप्रसूत MAH. effetus: अत्र VS. 24,16. — Vgl. वव्यय
und वव्यिकृ.

वस्ति (वस्त) m. Bock AK. 2,9,76. TRIK. 2,9,24. H. 1275. HALĀJ. 2,122.
शानं वस्ती (ŚĀJ.: सर्वस्य वासयितादित्यः) बौधायितार्मब्वीत् RV. 1,161.
13. VS. 14,9. CAT. BR. 14,4,2,9. वस्ताजिनं 9,3,4,11. TBR. 1,3,3,7.